

Notă metodologică

Recensământul Populației și al Locuințelor s-a efectuat în perioada 18-27 martie 2002 pe baza *Hotărârii Guvernului României nr. 680/2001* și a *Hotărârii Guvernului României nr. 504/2001*, potrivit principiului liberei declarații a persoanelor.

Baza legală

Recensământul **locuințelor** s-a efectuat concomitent cu recensământul populației și a cuprins:

Sfera de cuprindere

- clădirile de locuit;
- clădirile cu altă destinație în care se aflau locuințe;
- clădirile cu unități de locuit în comun (internate școlare, cămine pentru studenți, dormitoare pentru muncitori, cămine de nefamiliști, case de copii, cămine pentru bătrâni, hoteluri, spitale, sanatorii, cabane turistice etc.) și locuințele din cadrul acestora;
- clădirile în curs de construcție ocupate parțial de populație;
- locuințele ocupate sau neocupate, indiferent de clădirile în care erau situate (în clădiri de locuit, în clădiri de locuit în comun de tip hotel sau de tip cămin, în clădiri cu altă destinație);
- clădirile și locuințele aflate în proprietatea unor cetățeni străini în care locuiesc cetățeni români sau străini (care aveau domiciliul sau reședința temporară în România);
- spațiile folosite pentru locuit din necesitate situate în construcții provizorii (barăci, colibe etc.), în construcții gospodărești și dependințe izolate de clădire (bucătării, magazii, garaje etc.), în dependințe și spații cu altă destinație din clădire (uscătorii, spălătorii, pivnițe, poduri etc.) sau în unități mobile (vagoane, remorci, șlepuri etc.) dacă acestea erau locuite permanent.

Nu au fost înregistrate:

- clădirile cu altă destinație (administrativă, industrială, comercială, agrozootehnică, social-culturală), precum și spațiile de depozitare, dacă în incinta acestora nu se aflau locuințe sau unități de locuit în comun;
- clădirile situate pe teritoriul României deținute cu titlu de proprietate de alte state, administrate de reprezentanțele diplomatice și consulare ale țărilor respective sau de reprezentanțele organizațiilor internaționale, dacă în cadrul lor nu își aveau domiciliul cetățeni români.

Momentul
de referință

*D*atele din formularele de recensământ s-au înregistrat potrivit situației existente la ora "0" din ziua de 18 martie 2002, considerată moment de referință al recensământului.

Prezentarea
datelor

*R*ezultatele recensământului sunt prezentate în **profil teritorial** – pe medii și județe – conform *organizării administrativ – teritoriale a României în vigoare la data efectuării recensământului*, precum și pe regiuni de dezvoltare.

La prezentarea datelor pe medii, în mediul urban s-au cuprins cele 265 municipii și orașe, iar în cel rural - cele 2686 comune.

Pe baza datelor obținute la recensământul din 2002, lucrarea de față prezintă numărul și structura clădirilor în care se află locuințe, a unităților de locuit în comun, a unităților locuite din necesitate, a locuințelor și a gospodăriilor, respectiv a nucleelor familiale.

Clădire

S-a considerat **clădire** construcția permanentă care se ridică deasupra solului, formând un tot din punct de vedere constructiv și arhitectonic, izolată (distanțată) spațial sau despărțită de altele, prin pereți exteriori, având acoperiș propriu și intrare separată din stradă, curte, grădină etc.

În numărul total al clădirilor *au fost cuprinse*:

- clădirile terminate și date în folosință populației pentru locuit;
- clădirile de locuit nedate în folosință populației, dar care prin gradul de finisare puteau fi ocupate în întregime de populație;
- clădirile de locuit în curs de construcție, dacă la data recensământului erau ocupate parțial de populație;
- clădirile evacuate în întregime în vederea demolării, dacă demolarea construcției nu începuse, precum și cele devenite libere prin mutarea locatarilor, neocupate la data recensământului de alți locatari;
- clădirile cu altă destinație în care se aflau locuințe;
- clădirile cu unități de locuit în comun, indiferent dacă în acestea se aflau sau nu locuințe;
- barăcile construite din cărămidă folosite drept locuințe de către unele gospodării.

Nu au fost cuprinse în numărul total de clădiri:

- clădirile de locuit în curs de construcție dacă erau nelocuite (inclusiv clădirile în curs de construcție ocupate de constructori pentru cazarea muncitorilor sau pentru birouri de șantier);
- clădirile de locuit care au început să fie demolate;
- clădirile cu altă destinație în care nu se aflau locuințe, fiind utilizate numai în scopuri economice, edilitar-gospodărești, sociale etc.;
- spațiile locuite permanent din necesitate (numai la unități locuite din necesitate), cum ar fi: construcții provizorii, construcții gospodărești sau dependințe izolate de clădire, dependințe și spații cu altă destinație din clădire, unități mobile.

S-au considerat **clădiri distincte**:

- clădirile izolate (distanțate) spațial de celelalte clădiri amplasate pe același lot de teren (curte), precum și clădirile legate între ele prin pasarele, balcoane de serviciu etc.;
- construcțiile alipite, situate pe loturi alăturate care aveau sisteme constructive și arhitectonice diferite (fațade și materiale de construcție pentru pereți exteriori), intrări separate din stradă, curte, grădină etc. și fără legături interioare directe; dacă între acestea existau legături interioare directe s-au considerat *o singură clădire*.

S-au considerat *o singură clădire* construcțiile alipite situate în cadrul aceluiași lot (curte), care aveau un sistem constructiv și arhitectonic unitar (aceleași fațade, aceleași materiale de construcție), indiferent de anul de construcție, chiar dacă între ele nu existau legături interioare directe (cazul blocurilor cu mai multe tronsoane).

 În funcție de **destinația** pe care o aveau la data recensământului, au fost identificate următoarele **categorii de clădiri**:

Destinația actuală a
clădirii

- **clădire de locuit** – clădire folosită integral sau în cea mai mare parte pentru locuit. În tabelele din acest volum, la clădirile de locuit au fost incluse și **clădirile de locuit în curs de construcție**, respectiv:
 - clădirile în curs de construcție cu mai multe locuințe în care numai unele apartamente erau ocupate;
 - clădirile individuale în curs de construcție cu o locuință din care era dată în folosință numai o cameră sau o parte din camerele de locuit;
- **clădire cu altă destinație în care se află locuințe** – clădire în care cea mai mare parte din suprafață era folosită în alte scopuri decât pentru locuit (instituție, școală, magazin etc.), dar în care se aflau totuși locuințe;
- **clădire cu unități de locuit în comun în care se aflau locuințe** – clădire folosită în cea mai mare parte de **unități de locuit în comun de tip cămin** (internate școlare, cămine studentești, cămine școală, cămine muncitorești, dormitoare pentru muncitori, cămine de nefamiliști, case de copii, cămine spital, sanatorii de boli incurabile etc.) sau **de tip hotel** (hoteluri, moteluri, cabane turistice, case de oaspeți, spitale, sanatorii, case de nașteri etc.), în care se aflau locuințe;
- **clădire cu unități de locuit în comun în care nu se aflau locuințe**.

Caracteristicile privind clădirile au fost înregistrate pe baza declarațiilor proprietarilor, administratorilor sau ale locatarilor clădirii, iar în unele cazuri pe baza constatărilor personale ale recenzorilor.

Tipul clădirii
de locuit

Clădirile de locuit au fost grupate după **tipul** lor, astfel:

- **clădire individuală cu o locuință** – clădire destinată prin construcție să fie locuită de o singură gospodărie, indiferent dacă la data recensământului era ocupată de două sau mai multe gospodării; în această categorie au fost incluse și clădirile cu o singură locuință desfășurată pe două niveluri;
- **clădire cu două sau mai multe locuințe înșiruite, cuplate etc.** – clădire în care locuințele sunt situate una în continuarea celeilalte sau în care locuințele sunt suprapuse (parter și un etaj), fiecare având intrare separată;
- **clădire tip bloc** – clădire de locuit care are cel puțin două etaje, cu locuințe (apartamente) grupate în jurul unei scări comune de acces.

Anul construirii clădirii

S-a considerat **an al construirii clădirii**, anul dării în folosință, respectiv anul în care s-a terminat complet construcția (inclusiv toate instalațiile și finisajele interioare).

Pentru *clădirile date parțial în folosință*, s-a considerat an al construirii, anul în care s-a dat în folosință prima locuință, sau, în cazul clădirilor de locuit cu o singură locuință, anul când s-a dat în folosință prima cameră de locuit.

Pentru *clădirile* care ulterior construirii au fost *extinse prin adăugiri sau supraetajări* s-a considerat an al construirii, anul când a fost terminată clădirea inițială. Dacă suprafața acestor spații locuibile nou construite a depășit-o pe cea a construcției inițiale, s-a luat în considerare anul când a fost construită adăugirea (supraetajarea).

Pentru *clădirile care au fost reconstruite* (transformate) în proporție de peste 50% din capacitatea construcției inițiale, s-a considerat an al construcției, anul când aceasta a fost reconstruită.

În cazul în care nu s-a cunoscut anul construirii, acesta s-a stabilit avându-se în vedere o serie de elemente, cum ar fi:

- asemănarea cu alte clădiri din cuprinsul sectorului sau chiar din alte sectoare de recensământ (al căror an al construirii era cunoscut);
- existența unor materiale de construcție sau a unui anumit stil de construcție specific anumitor ani sau perioade etc.

Pe baza anului construirii clădirii s-a stabilit **perioada construirii clădirii**, respectiv vechimea. Vechimea sub 1 an s-a considerat de "0" (zero) ani, iar perioada construirii "2000 și peste" înseamnă perioada 2000 – 18 martie 2002.

Pentru încadrarea clădirii pe **forme de proprietate**, respectiv: **privată (particulară), de stat, privată de grup (cooperatistă/asociativă), a cultelor religioase** s-a ținut cont de aceleași criterii ca la repartizarea locuințelor pe forme de proprietate, în cazul în care toate locuințele din clădire aveau aceeași formă de proprietate.

Forma de proprietate a clădirii

În cazul clădirilor în care locuințele au aparținut mai multor forme de proprietate (de exemplu: de stat și privată – particulară), acestea au fost considerate clădiri cu forma de proprietate **mixtă**.

Materialul de construcție al pereților exteriori s-a determinat pe baza declarațiilor proprietarilor, administratorilor sau ale locatarilor, ca și pe baza constatărilor personale ale recenzorilor, astfel:

Materialul de construcție al pereților exteriori ai clădirii

- **beton armat, prefabricate din beton sau schelet din beton armat** – pentru construcțiile executate prin cofraje glisante, cât și pentru cele cu pereți construiți din panouri prefabricate din beton armat cu planșee din beton armat. În această categorie au fost incluse și clădirile cu schelet din beton armat (stâlpi și grinzi de beton) ai căror pereți exteriori erau din cărămidă, piatră, B.C.A. sau înlocuitori;
- **zidărie din cărămidă, piatră sau înlocuitori – cu planșeele** despărțitoare dintre niveluri (sau dintre parter și pod – în cazul clădirilor cu un singur nivel) **din beton armat** (grinzi metalice) sau **din lemn**. Prin pereți exteriori construiți din înlocuitori de cărămidă s-a înțeles pereții construiți din cărămizi celulare (cu goluri), blocuri ceramice și din beton, blocuri de beton celular autoclavizat (B.C.A) etc.;
- **lemn, bârne, bile etc.** – pentru clădirile cu pereții exteriori construiți din aceste materiale;
- **paiantă, chirpici, alte materiale** - pentru clădirile cu pereții exteriori construiți din paiantă, chirpici, alte materiale (PFL, vălătuci, pământ bătut, nuiiele, stuf etc.).

Pentru clădirile care aveau pereții exteriori construiți din mai multe materiale (de exemplu: piatră și lemn, cărămidă și chirpici etc.) s-a înregistrat numai unul dintre materiale, respectiv cel cu ponderea cea mai mare. Dacă materialele de construcție aveau proporții egale, s-a înregistrat materialul cel mai puțin rezistent.

Racorduri și instalații
ale clădirii

Pe baza declarațiilor referitoare la dotările locuinței (înscrise în formularul de recensământ), cu ocazia prelucrării au fost determinate următoarele ***racorduri și instalații*** aferente clădirilor:

- instalație de alimentare cu apă (rețea publică sau sistem propriu);
- instalație de canalizare (rețea publică sau sistem propriu);
- racord la rețeaua de energie electrică;
- racord la rețeaua de distribuție a gazelor;
- încălzire centrală (termoficare sau centrală termică proprie).

Clădire de locuit
ocupată

Au fost considerate ***clădiri de locuit ocupate*** clădirile care la data recensământului, chiar dacă nu aveau executate toate lucrările de finisaje exterioare, erau ocupate în întregime sau parțial de persoane aparținând populației stabile.

O clădire a fost considerată neocupată, dacă toate locuințele din clădire erau neocupate sau dacă toate persoanele care ocupau locuințele erau plecate pentru o perioadă de timp îndelungată în alte localități din țară (mai mult de 6 luni) sau străinătate (mai mult de 12 luni).

Dacă o gospodărie deținea două sau mai multe clădiri individuale cu o locuință, s-a considerat ocupată o singură clădire.

Unitate de locuit în
comun de tip cămin

Prin ***unitate de locuit în comun de tip cămin*** s-a înțeles una sau mai multe clădiri distincte – aflate sub o administrație unică, la aceeași adresă – concepute și destinate pentru a fi locuite în comun de mai multe persoane, în general, nelegate între ele prin rudenie, dar care erau reunite în scopuri sau interese comune și care foloseau în comun unele spații și instalații (băi, bucătării, săli de mese, WC-uri etc.).

Unitate de locuit în
comun de tip hotel

Prin ***unitate de locuit în comun de tip hotel*** s-a înțeles una sau mai multe clădiri distincte – aflate sub o administrație unică, la aceeași adresă – destinate a fi *locuite temporar* de mai multe persoane, de regulă temporar prezente în localitate (venite în delegație, în excursie, în concediu de odihnă, pentru tratament medical etc.), clădiri prevăzute cu spații și instalații folosite în comun (băi, bucătării, săli de mese, WC-uri etc.).

Felul unității de locuit
în comun

La înregistrarea datelor privind unitatea de locuit în comun s-a avut în vedere și înscrierea corespunzătoare a ***felului unității de locuit în comun*** în care se încadra aceasta.

S-au considerat **unități de locuit în comun de tip cămin:**

- internatele școlare, căminele studențești, căminele școală;
- căminele muncitorești și dormitoare pentru muncitori (inclusiv cele din blocuri **neterminate**), căminele pentru nefamiliști, penitenciarele, barăcile și vagoanele sau alte unități mobile folosite pentru locuit în comun (dormitoare comune ocupate de muncitori) etc.;
- instituțiile de protecție a copiilor - în cadrul acestora au fost incluse: centrele de plasament (inclusiv cele de tip familial și cele pentru copii cu handicap sever), centre de primire a copilului în urgență, centre maternale, centre de recuperare și reabilitare pentru minori/tineri cu handicap, centre de integrare prin terapie ocupațională, internate (grădinițe, școli, școli profesionale, licee și centre școlare speciale);
- căminele pentru bătrâni;
- căminele spital, școlile preventoriale, sanatoriile de boli incurabile (de exemplu alienați mintal etc.).

Nu s-au considerat unități de locuit în comun de tip cămin:

- creșele și grădinițele de copii, indiferent dacă aveau regim de funcționare zilnic sau săptămânal;
- clădirile cazarmilor și alte construcții cu destinație specială, chiar dacă în ele se aflau locuințe sau dormitoare;
- căminele în care muncitorii, personalul tehnic, economic sau de altă specialitate locuiau împreună cu familiile lor permanent (acestea fiind considerate locuințe aflate în clădiri cu unități de locuit în comun de tip cămin);

S-au considerat **unități de locuit în comun de tip hotel:**

- hotelurile, motelurile, hanurile, cabanele turistice, vilele (pensiunile turistice), popasurile turistice;
- casele și camerele de oaspeți;
- spitalele, sanatoriile și preventoriile;
- staționarele, dispensarele cu paturi, casele de naștere etc.

În unele cazuri unitățile de locuit în comun de tip cămin sau hotel :

- ocupau numai o parte dintr-o clădire, restul acesteia fiind ocupat de locuințe, instituții, societăți comerciale etc.;
- erau situate în construcții provizorii (barăci ocupate de constructori etc.) sau în unități mobile (vagon, remorcă etc.), care nu au fost considerate clădiri.

Locuința (apartamentul) – a fost considerată unitatea construită, formată din una sau mai multe camere de locuit situate la același nivel al clădirii sau la niveluri diferite, prevăzută, în general, cu dependențe (bucătărie, baie etc.) sau alte spații de deservire (cămări, debarale etc.), independentă din punct de vedere funcțional, având intrare separată (din casa scării, curte sau stradă) și care a fost construită, transformată sau amenajată în scopul de a fi folosită, în principiu, de o singură gospodărie.

Locuința

Locuința reprezintă o unitate distinctă din punct de vedere funcțional, independentă de alte locuințe sau spații, care la momentul recensământului putea fi ocupată de una sau mai multe gospodării sau neocupată.

S-a considerat **locuință**:

- *apartamentul* – alcătuit din una sau mai multe camere de locuit, prevăzut cu dependințe corespunzătoare, formând un tot din punct de vedere constructiv și funcțional;
- *locuința situată în casă individuală* – destinată prin construcție să fie locuită, în general, de o singură gospodărie;
- *locuința cu dependințe izolate* – formată din una sau mai multe camere de locuit, care aveau intrare separată, dar ale cărei dependințe erau izolate (în curte, la subsol, la mansardă etc.), neavând legătură funcțională cu camerele de locuit;
- *locuința fără dependințe* – formată din una sau mai multe camere de locuit, cu intrare separată, folosită, în general, de o singură gospodărie;
- *camerele din clădirile de locuit sau cu altă destinație* – amplasate de-a lungul unor culoare, fiecare având intrare separată (chiar dacă nu aveau nici o dependință), care erau folosite pentru locuit de gospodării diferite. În mod similar s-au înregistrat chiliile din incinta mănăstirilor (ocupate individual de călugări sau călugărițe);
- *locuințele situate în incinta instituțiilor sau a societăților comerciale* (inclusiv cantoanele izolate de-a lungul liniilor de cale ferată sau a drumurilor, clădirile izolate ale stațiilor meteorologice sau depozitelor rezervelor de stat, cantoanele zoopastorale sau silvice, clădirile izolate care deservește instalațiile sau rețelele de înaltă tensiune, stațiile și releele de televiziune și radio sau alte asemenea unități izolate) – destinate unor lucrători care îndeplineau activități sau funcții care necesitau prezența permanentă sau în caz de urgență în cadrul unităților economice sau social-culturale respective și gospodăriilor acestora;
- *camerele sau spațiile din unitățile de locuit în comun* (de tip cămin sau hotel) – ocupate permanent de gospodăriile personalului de conducere, administrativ sau de serviciu, respectiv de gospodăriile studenților căsătoriți sau de alte gospodării;
- *locuințele destinate cazării temporare a persoanelor* ale căror locuințe au devenit inutilizabile în urma unor catastrofe naturale sau accidente sau ale căror locuințe sunt supuse demolării în vederea realizării de lucrări de utilitate publică sau a unor lucrări de reabilitare care nu se pot efectua în clădiri ocupate de locatari.

Nu au fost considerate locuințe:

- încăperile din unitățile de locuit în comun (camerele din hoteluri, dormitoare din internate sau căminele de copii, din căminele studențești sau de bătrâni, saloanele din spitale etc.) care nu constituiau locuințe permanente pentru una sau mai multe gospodării;

- încăperile din construcții gospodărești sau dependințe izolate de locuința obișnuită, ocupate de membrii aceleiași gospodării;
- camerele de gardă, camerele folosite de personalul care lucra în ture.

Nu au fost înregistrate apartamentele (locuințele) în care nu locuia nici o persoană și ale căror camere erau folosite în exclusivitate în alte scopuri decât cele de locuit, de instituții, firme, societăți comerciale etc.

Nu au fost considerate locuințe, dar au fost înregistrate distinct, ca **unități locuite din necesitate**, spațiile care nu erau destinate pentru locuit, dar care la momentul înregistrării erau locuite permanent de gospodării care nu dețineau o altă locuință permanentă.

Unitate locuită din
necesitate

S-au considerat **unități locuite din necesitate**:

- dependințele sau spațiile cu altă destinație din clădire (uscătorie, spălătorie, pivniță, pod, garaj etc.);
- construcțiile gospodărești sau dependințele izolate de clădire (bucătărie, garaj, magazie, atelier etc.);
- construcțiile provizorii (barăci, colibe, bordeie, baracamente din lemn sau metal ocupate de constructori etc.);
- unitățile mobile (vagon, remorcă, șlep etc.).

Locuințele au fost grupate după **tipul** lor în:

Tipul locuinței

- **locuințe permanente (principale)** - ocupate sau neocupate;
- **locuințe sezoniere /secundare**.

Locuința permanentă (principală) a fost considerată locuința în care persoanele din gospodărie locuiau în mod obișnuit. Gospodăriile care aveau mai multe locuințe au ales una dintre acestea ca locuință principală.

Unele locuințe secundare puteau fi ocupate de persoane venite în localitate pentru o perioadă îndelungată (de exemplu, pensionarii care aveau o locuință principală în oraș, dar în cea mai mare parte a anului stăteau în locuința aflată în mediul rural).

În categoria locuințelor sezoniere/secundare au fost cuprinse: casele de vacanță, a doua locuință care era neocupată sau ocupată temporar, precum și casele din vii, odăile etc. care corespundeau definiției date pentru locuință.

Statutul locuinței

Prin înregistrarea **statutului locuinței** s-au obținut informații privind locuințele ocupate sau neocupate. S-a considerat:

- **locuință ocupată** aceea locuință aflată în folosința a cel puțin unei gospodării și care la momentul recensământului era locuită permanent de cel puțin o persoană;
- **locuință neocupată** casa sau apartamentul care la momentul recensământului nu era locuită sau era locuită de persoane temporar prezente în localitate.

Forma de proprietate a locuinței

Forma de proprietate a locuinței s-a înregistrat prin unul din răspunsurile:

- **proprietate privată (particulară)** - în care s-au inclus locuințele aflate în proprietatea personală a populației (inclusiv cele aflate în curs de achitare) sau ale agenților economico-sociali cu capital privat;
- **proprietate de stat** - în cazul locuințelor aflate în administrarea primăriilor, a ministerelor și a altor organe centrale din sectorul public, precum și a unităților din subordinea acestora, inclusiv locuințele sociale, de serviciu, locuințe declarate monument istoric;
- **proprietate privată de grup (cooperativă/asociativă)** - pentru locuințele aflate în proprietatea organizațiilor și a asociațiilor fără scop patrimonial (a asociațiilor profesionale, a scriitorilor, compozitorilor, a partidelor politice, sindicatelor, organizațiilor de caritate, fundațiilor etc.);
- **proprietate a cultelor religioase** - în această categorie s-au inclus locuințele aflate în proprietatea cultelor religioase: așezăminte, parohii, comunități, mănăstiri etc.

Camera de locuit

Cameră de locuit – s-a considerat încăperea dintr-o locuință care servește pentru locuit, având suprafața de cel puțin 4 mp (spațiul fiind suficient de mare pentru a cuprinde un pat de adult), înălțimea de cel puțin 2 m pe cea mai mare parte a suprafeței sale și care primește lumină naturală fie direct prin ferestre și/sau uși exterioare, fie indirect prin verande cu ajutorul ferestrelor și/sau ușilor sau prin alte camere de locuit cu ajutorul glasnandurilor.

Destinația camerelor de locuit s-a stabilit în raport cu destinația prin construcție a acestora, ținându-se, însă, seama de utilizarea principală, de fapt, dată camerei respective de către membrii gospodăriei la momentul recensământului.

S-au considerat **camere de locuit**:

- camerele de dormit (dormitoare), sufrageriile (camerele de zi), camerele de musafiri (oaspeți), birourile (bibliotecile), camerele mansardate, pivnițele locuibile, camerele de serviciu (camerele menajerelor – personalului casnic), precum și holurile care îndeplineau condițiile de suprafață, înălțime și lumină ale unei camere de locuit și erau utilizate pentru locuit, nefiind folosite numai ca spații de trecere.

Nu s-au considerat camere de locuit:

- bucătăriile a căror suprafață era de peste 4 mp, precum și sălile de baie și grupurile sanitare, chiar dacă suprafața lor era mai mare de 4 mp;
- coridoarele, verandele, încăperile utilitare (spălătorii, uscătorii) și vestibulurile;
- dependințele și alte spații din locuință (bucătăriile, băile, WC-urile, verandele, vestibulurile, antreurile, marchizele, tindele, holurile nelocuibile – care nu îndeplineau condițiile de suprafață, înălțime și lumină ale unei camere de locuit, culoarele, coridoarele, oficiile, cămărilor, debaralele, logiile, boxele etc.), chiar dacă erau locuite.

Camera utilizată în scopuri profesionale, comerciale etc. - s-a considerat camera din cadrul unei locuințe, destinată prin construcție a fi locuită, dar care la data înregistrării era folosită de gospodăriile care ocupau locuința sau de către firme, societăți comerciale (pe baza unui contract încheiat cu titularul locuinței) în alte scopuri decât cele de locuit.

Camera utilizată în scopuri profesionale, comerciale etc.

De exemplu, s-a înregistrat numărul camerelor din apartamentele de bloc pe care proprietarii acestora le-au transformat în cabinete medicale, birouri de avocatură, magazine, case de amanet, frizerii etc., dacă în respectivul apartament locuia cel puțin o persoană. În cazul unei camere folosite atât pentru locuit, cât și în scopuri profesionale, aceasta a fost considerată cameră de locuit și nu cameră folosită în alte scopuri.

În tabelele prezentate în acest volum s-a făcut distincția între **camere** și **camere de locuit**. Astfel, încăperile din cadrul locuințelor destinate prin construcție a fi locuite, dar care la data înregistrării erau utilizate în scopuri profesionale, comerciale etc. au fost incluse în numărul camerelor (respectiv în suprafața acestora), dar nu au fost incluse și în numărul camerelor de locuit (în suprafața camerelor de locuit).

Suprafața camerelor de locuit

Suprafața camerelor de locuit, precum și suprafața camerelor utilizate în scopuri profesionale, comerciale etc., s-a calculat în mp pe baza dimensiunilor interioare ale încăperilor, măsurate la nivelul pardoselii.

Titlul sub care e deținută locuința

Titlul sub care e deținută locuința s-a stabilit pentru fiecare gospodărie, pe baza declarațiilor înscrise în formularul de înregistrare, astfel:

- **proprietar** – în cazul în care unul dintre membrii gospodăriei deținea dreptul de proprietate asupra locuinței, indiferent dacă aceasta era achitată integral sau era în curs de achitare;
- **chiriaș la stat** – în cazul în care unul dintre membrii gospodăriei era titularul unui contract de închiriere semnat cu statul;
- **chiriaș la particular** – în situația în care unul dintre membrii gospodăriei era titularul unui contract de închiriere (scris sau verbal) încheiat cu persoane particulare;
- **chiriaș la firmă privată** – în situația în care unul dintre membrii gospodăriei era titularul unui contract de închiriere (scris sau verbal) încheiat cu agenți economici cu capital total sau parțial privat;
- **alte situații** – locuințe ocupate cu titlu gratuit; locuințe închiriate de la organizații și asociații fără scop patrimonial, organizații și asociații cooperatiste, unități aparținând cultelor religioase etc. și situații care nu au putut fi încadrate în nici una dintre categoriile de mai sus.

Dacă locuința era ocupată în comun de două sau mai multe gospodării, în tabelele din acest volum au fost prezentate diferitele combinații întâlnite (proprietar și chiriaș la stat etc.).

Chiria

Chiria – reprezintă suma plătită lunar de chiriași către stat sau persoane fizice/juridice, pentru dreptul de folosire a locuințelor închiriate, mobilate sau nemobilate.

La înregistrarea chiriei lunare s-au folosit următoarele 5 intervale de grupare:

- până la 500.000 lei;
- 500.000 – 999.999 lei;
- 1.000.000 – 1.999.999 lei;
- 2.000.000 – 2.999.999 lei;
- 3.000.000 lei și peste.

Nivelul la care este situată locuința

Nivelul la care este situată locuința (subsol, demisol, parter, mezanin, numărul etajului sau mansardă) este spațiul dintr-o clădire cuprins între două planșee succesive, cu înălțimea liberă de la pardoseală până la elementele proeminente ale tavanului (grinzi, conducte etc.) de cel puțin 1,80 m.

Nu au fost considerate niveluri: podul, planșeele parțiale și intermediare, pivnița.

Pentru toate locuințele s-a înregistrat nivelul ținând seama de următoarele:

- **Subsol** – nivelul care are peste jumătate din înălțimea liberă a încăperilor sub nivelul terenului.

- **Demisol** – este nivelul care are cel mult jumătate din înălțimea liberă a încăperilor sub nivelul terenului.
- **Parter** – nivelul al cărui planșeu inferior se găsește la nivelul solului sau aproximativ la acest nivel; uneori parterul este situat la o oarecare înălțime față de sol (circa 1,50 m față de sol).
- **Mezanin (parter 2)** – nivelul intercalat între parter și primul etaj, care se deosebește de celelalte etaje fie prin înălțime mai mică, fie prin lipsa balcoanelor sau prin destinație (spații, accesorii pentru magazinele de la parter, depozite de mărfuri, ateliere sau birouri).
- **Etaj** – orice nivel având, în general, aceeași distribuție în plan, cuprins între parter sau mezanin, pe de o parte și mansardă, pod sau terasă, pe de altă parte.
- **Mansardă** – nivelul construit sub învelitoarea acoperișului. În general, la mansardă înălțimea liberă până la plafon a încăperilor este de cel puțin 1,80 m, pe cea mai mare parte a acestuia.

Nu s-a înregistrat nivelul pentru unitățile locuite din necesitate, indiferent unde erau situate acestea.

În cazul locuințelor care aveau camere de locuit situate pe mai multe niveluri (constituind, însă, un tot din punct de vedere constructiv și funcțional), s-a considerat că erau situate la nivelul la care se făcea intrarea (principală) în locuință.

Locuințele care dispuneau de camere izolate cu intrare separată, situate la alte niveluri s-au înscris cu nivelul la care era situată locuința, camerele izolate fiind considerate în mod convențional ca fiind situate la același nivel cu aceasta.

Dotarea locuinței cu instalații se referă la următoarele caracteristici:

Ca mod de alimentare cu apă s-a înregistrat **instalația de alimentare cu apă:**

- în locuință (din rețea publică, din sistem propriu);
- în afara locuinței - în interiorul clădirii, în afara clădirii (din rețea publică sau din sistem propriu).

Instalație de
alimentare cu apă

Instalație de alimentare cu apă caldă

S-a considerat că locuința era **alimentată cu apă**:

- **din rețea publică** - dacă alimentarea se făcea printr-un sistem de aducțiune de la o instalație cu caracter local (a unei întreprinderi, instituții etc.) sau de la cișmele amplasate în stradă, de la care apa era adusă în locuință printr-un sistem de aducțiune;
- **din sistem propriu** - dacă apa era adusă printr-un sistem de aducțiune, direct dintr-o sursă naturală (puț, fântână, izvor etc.).

Pentru locuințele care foloseau două feluri de alimentare cu apă s-a indicat acela care asigură un confort mai ridicat al locuinței.

S-a considerat că locuințele aveau **instalație de alimentare cu apă caldă** :

- în locuință (din rețea publică, din sistem propriu);
- în afara locuinței, dar în interiorul clădirii.

Alimentarea cu apă caldă în locuință putea fi:

- **din rețea publică** - pentru locuințele care primeau prin conductă apă caldă la baie, la bucătărie sau în alte încăperi dotate cu instalații sanitare;
- **prin sistem propriu** (centrală termică, cazane sub presiune, boiler electric etc.) - pentru locuințele care nu primeau apă caldă de la rețeaua publică. În această categorie s-au inclus și locuințele care utilizau pentru baie și bucătărie apă geotermală.

Locuințele în care baia avea cazan sau boiler ce servea exclusiv pentru cadă sau duș nu au fost considerate a avea instalație de alimentare cu apă caldă.

Instalație de canalizare

S-a considerat că aveau **instalație de canalizare**:

- locuințele dotate cu conducte prin care apele menajere erau evacuate **în rețeaua publică** de canalizare;
- locuințele dotate cu conducte prin care apele menajere erau evacuate într-un punct colector propriu - puț absorbant, deversarea apelor reziduale făcându-se printr-un **sistem propriu** de evacuare (construit pentru o singură locuință sau pentru un grup restrâns de locuințe);
- la **altă situație** au fost înregistrate locuințele dotate cu conducte de evacuare, dar fără a avea un punct colector (de exemplu, apele menajere erau evacuate printr-o conductă direct în râu, grădină etc.).

S-a considerat că locuința avea **instalație electrică** dacă era dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă locală de energie electrică (grup electrogen, microcentrală etc.). Ca sursă de energie electrică s-au considerat și instalațiile eoliene sau microhidrocentralele locale.

Instalație electrică

Combustibilul folosit pentru gătit putea fi:

- **gazul natural din rețeaua publică** – atât în cazul locuințelor care primeau prin conductă gaze la bucătărie, cât și în cel al locuințelor prevăzute cu instalații de gaze la bucătărie, dar ale căror lucrări de racordare la rețeaua de distribuție a gazelor nu erau terminate la momentul recensământului;
- **gazul lichefiat (butelia)** – în cazul în care combustibilul folosit pentru gătit era gazul lichefiat din butelia de aragaz;
- **combustibilul solid** – în cazul locuințelor care nu primeau prin conductă gaze la bucătărie, nu foloseau butelie cu gaze lichefiate și utilizau drept combustibil lemnul sau cărbunele;
- **electricitatea** – în situația în care pentru prepararea hranei era folosită energia electrică (gătitul făcându-se la plite electrice, reșouri, cuptoare cu microunde etc.);
- **alt combustibil** – în cazul în care gospodăria folosea drept combustibil pentru gătit paie, cocenii, resturile vegetale sau alte materiale.

Combustibilul folosit pentru gătit

În cazul în care gospodăria folosea drept combustibil pentru gătit atât gazul natural din rețeaua publică, cât și electricitatea (utilizând, de exemplu, cuptorul cu microunde), s-a înregistrat combustibilul cel mai des folosit.

*M*odul principal de încălzire a locuinței s-a înregistrat concomitent cu felul combustibilului folosit pentru încălzire, astfel:

Modul de încălzire a locuinței

- **termoficare (rețea publică sau locală)** – în cazul locuințelor care aveau asigurată încălzirea prin intermediul punctelor termice care preiau agentul termic de la centrale electrice, fabrici etc. și o transmit în sistemul de radiatoare (calorifere) al unui număr, de obicei, mare de locuințe. În această categorie s-au inclus și centralele termice de cartier;
- **centrală termică proprie** – în cazul locuințelor situate în clădiri cu sistem propriu de producere a agentului termic (abur, apă caldă) și sistem de distribuție a acestuia în interiorul locuinței. În această categorie s-au inclus și centralele termice de bloc. Centralele termice proprii au fost grupate în funcție de felul combustibilului folosit: **gaze, combustibil solid, combustibil lichid** (inclusiv centralele care foloseau ca agent termic apa geotermală);

- **sobe** – în cazul locuințelor încălzite cu sobe care foloseau drept combustibil: **gaze, combustibil solid sau combustibil lichid**;
- **alte mijloace de încălzire** – s-au inclus locuințele încălzite cu ajutorul radiatoarelor, caloriferelor electrice, aparatelor de aer condiționat sau prin orice alt mod de încălzire, altul decât cele prezentate mai sus.

Locuințele dotate cu sisteme diferite de încălzire au fost înregistrate cu un singur mod de încălzire, respectiv acela care era preponderent.

Instalație de aer condiționat

S-au înregistrat locuințele care aveau **instalație de aer condiționat**.

În ceea ce privește **dotarea locuinței cu principalele dependențe**, în formularul de înregistrare s-au înscris informații privind existența bucătăriei, băii, closetului cu apă (WC).

Bucătărie/
Chicinetă

*B***ucătăria** a fost considerată încăperea sau o parte dintr-o încăpere (cu suprafața de cel puțin 4 mp și 2 m înălțime) destinată și utilizată pentru pregătirea hranei.

S-a considerat **chicinetă** spațiul destinat și utilizat pentru pregătirea hranei care avea o suprafață mai mică de 4 mp.

Nu s-a considerat bucătărie încăperea destinată pentru locuit prevăzută cu nișă pentru gătit.

Dotarea locuințelor cu bucătărie/chicinetă a fost înregistrată după situarea acestora:

- în locuință;
- în afara locuinței.

În cazul locuințelor cu mai multe bucătării s-a înregistrat numai una din acestea și anume cea mai dotată și cu suprafața mai mare.

Locuințele care aveau numai bucătărie de vară, în timpul iernii gătindu-se într-una din camerele de locuit, au fost considerate fără bucătărie; au făcut excepție așa zisele *bucătării de vară* situate în afara locuințelor, care erau construite din materiale rezistente (cărămidă, bârne etc.), fiind folosite în tot cursul anului pentru prepararea hranei.

Baie

*B***aie** a fost considerată încăperea situată în interiorul sau în afara locuinței, destinată asigurării igienei corporale, având instalații specifice acestui scop: cadă cu sau fără duș, sau numai duș și chiuvetă.

S-a considerat **baie**:

- încăperea dotată cu instalații aferente (duș și chiuvetă), chiar dacă era folosită, în principal, pentru alte scopuri (spălătorie);
- încăperea care avea această destinație și era dotată cu instalație de apă și canalizare, chiar dacă nu avea încă montate obiectele sanitare specifice și care nu era folosită în alte scopuri.

S-a considerat baie și încăperea din locuință în care igiena corporală se efectua cu mijloace tradiționale specifice unor anumite zone (băi de abur), dacă nu era folosită permanent în alte scopuri (ca bucătărie, spălătorie etc.).

Nu s-a considerat baie încăperea care era folosită în principal în alte scopuri (bucătărie, spălătorie).

S-a considerat că locuința avea **closet cu apă (WC)** dacă avea instalație prevăzută cu rezervor de apă și canal de evacuare, situată în interiorul băii sau într-o încăpere separată, **în locuință** sau **în afara locuinței**.

Closet cu apă

Nu s-au înregistrat drept closete cele așa zise “uscate” sau latrine, unde evacuarea se face în hazine și nici cele din locuințele care nu aveau încă instalație de apă sau de canalizare.

*P*rin **gospodărie a populației** s-a înțeles grupul de două sau mai multe persoane (*aparținând populației stabile*) care locuiau împreună în mod obișnuit (la adresa de recensare, indiferent de domiciliul înscris în actul de identitate), având, în general, legături de rudenie și care se gospodăreau în comun (contribuind împreună la aprovizionarea și consumul de alimente și de alte bunuri esențiale traiului), participând integral sau parțial la bugetul de venituri și cheltuieli.

Gospodăria populației

S-a considerat **gospodărie a populației** și *grupul de două sau mai multe persoane între care nu există legături de rudenie*, dar care au declarat că, prin înțelegere, locuiau și se gospodăreau în comun, participând integral sau parțial la bugetul de venituri și cheltuieli.

Astfel, într-o gospodărie s-au inclus și bătrânii sau alte persoane aflate în îngrijirea gospodăriei, copiii aflați în plasament familial, persoanele aflate în gazdă sau angajate la munci casnice care, în mod obișnuit, locuiau și se gospodăreau împreună cu ceilalți membri ai gospodăriei.

Persoanele care la data recensământului nu aparțineau de o gospodărie, declarând că locuiau și se gospodăreau singure, au fost considerate **gospodării de o singură persoană**. La fel au fost considerate și persoanele care, deși ocupau o locuință împreună cu alte persoane, au declarat că se gospodăreau singure.

Într-o locuință pot exista una sau mai multe gospodării.

Gospodăria instituțională

Gospodăria instituțională reprezintă colectivitatea constituită într-o unitate de locuit în comun de tip cămin sau hotel, formată din mai multe persoane *aparținând populației stabile*, care, în general, nu erau legate între ele prin legături de rudenie, dar care erau reunite în scopuri sau interese comune, având, de obicei, același regim de trai, folosind în comun unele spații și instalații din clădirea (clădirile) în care se află unitatea de locuit în comun (cămin muncitoresc, cămin studentesc, internat școlar, instituții de protecție a copiilor, sanatoriu de boli incurabile, penitenciar, mănăstire etc.).

În această categorie au fost incluse și **alte gospodării**, acestea cuprinzând **persoanele fără adăpost**, iar la repartizarea gospodăriilor instituționale după felul unității de locuit în comun, aceste **alte gospodării** apar la unitățile de locuit în comun de tip hotel.

Nucleul familial

În cadrul fiecărei *gospodării a populației* persoanele care făceau parte din gospodărie au fost înregistrate pe **nuclee familiale**.

S-au considerat următoarele **tipuri de nuclee familiale**:

- cuplul soț - soție, partener - parteneră fără copii;
- cuplul soț - soție, partener - parteneră cu copii;
- un singur părinte cu copii.

Au fost considerați **copii** acele persoane care locuiau împreună cu părinții (indiferent dacă proveneau dintr-o căsătorie legală sau nu, dintr-o căsătorie anterioară sau dacă erau copii înfiați), care nu aveau soț sau partener și, la rândul lor, nu aveau copii în cadrul respectivei gospodării.

Făceau parte din nucleul familial și copiii care au fost căsătoriți, dar la momentul recensământului erau divorțați sau văduvi, reveniseră în gospodăria părinților și, la rândul lor, nu aveau copii în gospodărie.

S-a considerat că nu făceau parte dintr-un nucleu familial copiii aflați în plasament familial, aceștia fiind considerați persoane neînrudite.

Cuplul soț – soție a inclus persoanele care s-au declarat căsătorite legal.

Cuplul partener - parteneră a inclus persoanele care au declarat că trăiau în uniune consensuală, indiferent de starea lor civilă legală, cu condiția ca partenerul/partenera să facă parte din aceeași gospodărie.

La acest recensământ, *uniunile consensuale au fost tratate la fel ca și căsătoriile legale*, iar copiii rezultați din aceste uniuni sau aparținând numai unuia dintre parteneri au fost tratați ca și cei din familiile constituite legal, fiind considerați a avea gradele de rudenie față de capul gospodăriei ca și în cazul gospodăriilor obișnuite.

Numărul de nuclee familiale a inclus și familiile compuse dintr-un cuplul căsătorit sau în uniune consensuală, având unul sau mai mulți copii,

dintre care cel puțin un copil era cel natural sau adoptiv al unuia dintre membrii cuplului.

Într-o gospodărie pot exista și alte persoane care nu alcătuiesc un nucleu familial, acestea putând fi înrudite sau neînrudite.

Gospodăriile au fost clasificate după **tipul** lor, astfel:

Tipul gospodăriei

- **gospodării ale populației**, care cuprind:
 - **gospodării familiale** - acele gospodării formate din nucleee familiale (1, 2, 3 nucleee și peste);
 - **gospodării nefamiliale** - cele în cadrul cărora nu exista nici un nucleu familial; aceste gospodării pot fi de o singură persoană sau de 2 persoane și peste;
- **gospodării instituționale**.

Indiferent de tipul lor, gospodăriile cuprind numai *persoane din populația stabilă*, iar persoanele din gospodăriile populației și cele din gospodăriile instituționale alcătuiesc întreaga populație stabilă.

Populația stabilă a fost determinată conform recomandărilor CEE/ONU pentru recensămintele populației și locuințelor (runda 2000¹).

Populația stabilă

Populația stabilă cuprinde:

- *cetățenii români, străini sau fără cetățenie cu domiciliul în România* care la momentul recensământului se aflau pe teritoriul țării sau erau temporar absenți, plecați în străinătate pentru o perioadă mai mică de un an;
- *cetățenii străini sau fără cetățenie, veniți de peste un an (perioadă neîntreruptă) care aveau doar reședința obișnuită în România;*
- *cetățenii români plecați în străinătate în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și al reprezentanțelor comerciale românești din străinătate, a căror recenzare a fost făcută de către Ministerul Afacerilor Externe, pe formulare speciale.*

Nu s-au cuprins în populația stabilă:

- *cetățenii români plecați în străinătate pentru o perioadă mai mare de un an;*
- *cetățenii străini sau fără cetățenie, veniți de mai puțin de un an (perioadă neîntreruptă) care aveau doar reședința obișnuită în România.*

¹ *Recommandations pour les Recensements de la Population et des Habitations de l'an 2000 dans la Région de la CEE, conjointement établies par la Commission économique des Nations Unies pour l'Europe et l'Office statistique des Communautés Européennes (Normes et études statistiques – n° 49 – articles 35, 38 et 40).*

Populația stabilă a unei localități a cuprins:

- *toți cetățenii români, străini sau fără cetățenie* care la momentul recensământului *aveau domiciliul sau reședința obișnuită* (de cel puțin 6 luni pentru cetățenii români și de peste 1 an pentru cetățenii străini sau fără cetățenie) în respectiva localitate, indiferent dacă erau prezenți sau temporar absenți din localitate, fiind plecați în altă localitate din țară pentru o perioadă mai mică de 6 luni sau în străinătate pentru mai puțin de 1 an;
- persoanele care la momentul de referință aveau reședința obișnuită în localitatea respectivă, dar domiciliul îl aveau în altă localitate, fiind venite pentru o perioadă de peste 6 luni, la lucru, pentru efectuarea studiilor sau din alte motive;
- persoanele plecate din localitate pentru satisfacerea stagiului militar;
- persoanele reținute pentru cercetări de către organele de ordine publică, aflate în arest preventiv în alte localități;
- persoanele deținute în penitenciare sau școli de reeducare aflate pe teritoriul localității respective, chiar dacă aveau domiciliul în altă localitate.

În populația stabilă a unei localități nu au fost incluse:

- persoanele plecate de la domiciliu (la lucru, la studii etc.) în alte localități din țară pentru o perioadă mai mare de 6 luni;
- persoanele plecate în străinătate pentru mai mult de 1 an;
- persoanele care la momentul de referință al recensământului erau temporar prezente în localitate, pentru o perioadă mai mică de 6 luni;
- cetățenii străini sau fără cetățenie veniți în localitate de mai puțin de un an.

Capul gospodăriei

Cap al gospodăriei (populației) a fost considerată persoana (aparținând populației stabile) declarată și recunoscută ca atare de ceilalți membri ai gospodăriei. Membrii gospodăriei au desemnat capul gospodăriei ținând seama fie de situația economică a acestuia, fie de venitul realizat, autoritatea personală, deținerea titlului de proprietate asupra locuinței, vârsta etc.

Capul nucleului familial

Cap al nucleului familial a fost considerat *soțul*, respectiv *partenerul*, în cazul cuplurilor și *tatăl*, respectiv *mama*, în cazul nucleelor de tipul “un părinte singur cu copii”.

Situația economică a capului gospodăriei/nucleului familial (și al celorlalte persoane din gospodărie) s-a determinat având în vedere răspunsurile privind *situația economică la recensământ* și se referă la raportul în care acesta se afla față de activitatea economică și socială, precum și la modul în care își asigura sursa de existență necesară traiului, în perioada de referință (săptămâna anterioară recensământului: 11-17 martie 2002).

În acest volum s-a utilizat următoarea grupare privind situația economică a persoanelor care compun gospodăriile:

Situația economică a
capului
gospodăriei/nucleului
familial

Pentru persoane active:

- **ocupate** – persoanele în vârstă de 14 ani și peste care, în săptămâna de referință, au avut o ocupație aducătoare de venit pe care au exercitat-o cel puțin o oră, într-o activitate economică sau socială, în baza unui contract (angajament) de muncă, a unei convenții civile sau în mod independent (pe cont propriu). Aceste persoane au fost considerate ocupate și în cazul în care în perioada de referință erau prezente sau lipseau temporar de la lucru, fiind în concediu (de odihnă sau fără plată, de studii, de boală, de maternitate etc.), la cursuri de calificare, recalificare sau specializare, în grevă sau nu lucrau datorită întreruperii temporare din diverse motive a activității unității.

Agricultorii individuali în gospodăria agricolă proprie și persoanele care au ajutat un membru al gospodăriei care lucra în activități agricole, chiar dacă nu erau remunerate pentru aceasta, au fost considerate ocupate dacă au lucrat cel puțin 15 ore în săptămâna de referință;

- **șomeri** - persoanele apte de muncă în vârstă de 14 ani și peste, până la vârsta legală de pensionare, care în săptămâna anterioară recensământului au declarat că nu aveau de lucru, nu aveau un contract de angajare sau nu efectuau activități ca lucrători pe cont propriu, erau disponibile să înceapă să lucreze, indiferent dacă erau înscrise sau nu la agențiile pentru ocuparea forței de muncă (primeau sau nu ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională sau alocație de sprijin) și care căutau de lucru în mod activ.

Pentru persoane inactive

- **pensionari** – persoanele care beneficiau de pensie de orice fel, respectiv: pensie pentru limită de vârstă, pensie pentru pierderea capacității de muncă, pensie de urmaș, pensie pentru agricultori, pensie militară, pensie I.O.V.R., pensie pentru membrii cooperației meșteșugărești, pensie pentru eroii revoluției.

S-au inclus și copii de vârstă școlară (6 ani și peste) care nu urmau o instituție de învățământ, dar beneficiau de pensie de urmaș.

În această categorie nu au fost incluși pensionarii menținuți sau reîncadrați în muncă, pensionarii care lucrau pe cont propriu obținând un venit, precum și elevii/studenții și copiii preșcolari care beneficiau de pensie de urmaș;

- **casnice** – respectiv persoanele în vârstă de 14 ani și peste care desfășurau numai activități casnice (prepararea hranei, menținerea curățeniei, îngrijirea și educarea copiilor) în gospodăria proprie sau

Statutul profesional al
capului
gospodăriei/nucleului
familial

a unei rude (de exemplu: soțiile casnice sau părinții care nu sunt pensionari și fac menajul în gospodăria copiilor sau îngrijesc nepoții), neavând o sursă proprie de venit;

- **alte persoane inactive** – persoanele aflate în întreținerea altor persoane (elevi/studenti, copii și alte persoane întreținute în gospodărie), persoanele a căror singură sursă de existență era ajutorul social (de exemplu, persoanele handicapate întreținute de rude sau de alte persoane și pentru care statul plătește o alocație sau un salariu celor care le întrețin), precum și persoanele care nu exercitau o activitate economică sau socială și care au declarat ca unică sursă de existență veniturile provenite din închirieri, dobânzi, rente, dividende, arendă.

Statutul profesional al capului gospodăriei/nucleului familial (și al celorlalte persoane din gospodărie) s-a determinat pentru *persoanele ocupate* și se referă la poziția unei persoane în raport cu activitatea socio-economică desfășurată și cu modul de obținere a veniturilor pe baza ocupației exercitate la locul de muncă.

În funcție de statutul profesional declarat, persoanele ocupate au fost încadrate în una din următoarele situații:

- **salariați (angajați)** – persoanele care își exercitau activitatea într-o unitate economică sau socială (indiferent de forma ei de proprietate) sau la persoane particulare, pe baza unui contract de muncă, în schimbul unei remunerații sub formă de salariu plătit în bani sau în natură, sub formă de comision etc. În această categorie au fost încadrați și militarii în termen, ucenicii, preoții, pastorii;
- **patroni, întreprinzători privați** – persoanele care își exercitau activitatea în unitatea proprie, având unul sau mai mulți salariați (angajați). În această categorie s-au încadrat și patronii care erau în același timp salariați în propria unitate, precum și titularii de contracte de locație de gestiune sau concesiune care foloseau salariați;
- **lucrători pe cont propriu** – persoanele care-și exercitau activitatea în unitatea proprie sau în mod independent ca meseriași, liber profesioniști, comercianți etc. fără a avea angajat nici un salariat, putând fi ajutați în activitate doar de membrii gospodăriei sau de rude care nu erau, însă, remunerate. În această categorie au fost incluse și persoanele care erau încadrate în muncă pe baza unei convenții civile, prestatorii de servicii independenți, persoanele titulare de contracte de locație de gestiune sau de concesiune care nu foloseau salariați, agricultorii individuali (de regulă, capii de gospodărie) care lucrau în gospodăria agricolă proprie;
- **alt statut profesional** – persoanele care erau membri ai unei societăți agricole, ai unei cooperative meșteșugărești, de consum sau de credit și care își desfășurau activitatea în cadrul acestora, realizând venituri nesalariale; lucrători familiali în gospodăria proprie, care ajutau un membru al gospodăriei și care nu primeau o remunerație pentru activitatea desfășurată (ajutor familial neremunerat), inclusiv membrii familiei agricultorilor individuali care lucrau în gospodăria agricolă proprie; persoanele ocupate care nu

au putut fi încadrate după statutul lor profesional în nici una din situațiile de mai sus (de exemplu, zilieri ocazionali).

Starea civilă legală a capului gospodăriei s-a înregistrat, indiferent de sex și vârstă, astfel:

- **necăsătorit(ă)** - pentru persoanele care au declarat că nu au fost niciodată căsătorite;
- **căsătorit(ă)** - pentru persoanele căsătorite cu forme legale, vârsta minimă legală pentru căsătorie fiind de 16 ani pentru persoanele de sex feminin și de 18 ani pentru persoanele de sex masculin (cu excepția persoanelor căsătorite legal cu dispensă de vârstă ori care s-au căsătorit în altă țară); în cazul în care soțul și soția, căsătoriți legal, erau despărțiți de fapt și aveau domiciliul diferite, s-a înscris starea civilă declarată de fiecare în parte;
- **divorțat(ă)** - pentru persoanele divorțate și nerecăsătorite;
- **văduv(ă)** - pentru persoanele cărora le-a decedat soțul/soția, iar la momentul recensământului nu erau recăsătorite.

Starea civilă legală a capului gospodăriei

Starea civilă de fapt a capului gospodăriei evidențiază cazurile în care acesta a declarat că trăia în uniune consensuală. S-a considerat că trăiesc în **uniune consensuală** persoanele care au declarat că locuiesc, trăiesc (conviețuiesc) cu un/o partener/parteneră, fără forme legale de căsătorie, având o **reședință comună** cu partenerul/partenera, indiferent de starea civilă legală declarată de aceștia.

Starea civilă de fapt a capului gospodăriei

Pentru fiecare persoană recenzată, în formularul de recensământ s-a înregistrat data exactă a nașterii (anul, luna, ziua), iar prin prelucrarea automată a datelor, s-a determinat **vârsta în ani împliniți** a fiecărei persoane din gospodărie.

Pentru copiii care nu împliniseră un an s-a considerat că aveau vârsta de "0" (zero) ani.

Vârsta persoanelor din gospodărie

Numărul și tipul generațiilor s-a stabilit prin prelucrarea datelor referitoare la gradul de rudenie a persoanelor din gospodărie față de capul gospodăriei. O generație este alcătuită din persoane aparținând uneia dintre categoriile: cap de gospodărie (și soția/soțul, respectiv partenera/partenerul acestuia); copii; părinți; bunici; nepoți. În afara acestor categorii, într-o gospodărie pot exista și **alte persoane** (înrudite sau nu) care nu pot fi încadrate într-o generație.

Numărul și tipul generațiilor din gospodărie

S-a determinat următoarea structură a gospodăriilor populației după numărul de generații:

- **o generație:**
 - o persoană singură (capul gospodăriei);
 - capul gospodăriei fără copii - cu alte persoane;
 - un cuplu (soț - soție, partener - parteneră) fără copii - cu sau fără alte persoane;

- ***două generații*** (cu sau fără alte persoane):
 - capul gospodăriei (cu sau fără soție/soț sau parteneră/partener) cu copii;
 - capul gospodăriei (cu sau fără soție/soț sau parteneră/partener) cu părinți;
 - capul gospodăriei (cu sau fără soție/soț sau parteneră/partener) cu nepoți;
 - capul gospodăriei (cu sau fără soție/soț sau parteneră/partener) cu bunici;
- ***trei generații*** (cu sau fără alte persoane):
 - capul gospodăriei (cu sau fără soție/soț sau parteneră/partener) și alte două generații din categoria: copii, părinți, nepoți, bunici;
- ***peste trei generații*** (cu sau fără alte persoane):
 - capul gospodăriei (cu sau fără soție/soț sau parteneră/partener) și alte trei sau mai multe generații din categoria: copii, părinți, nepoți, bunici.

Componenta
gospodăriei populației

În tabelele din volum gospodăriile populației, respectiv nucleele familiale, sunt repartizate după numărul persoanelor care le compun și unele caracteristici ale acestora:

- numărul persoanelor active;
- numărul salariaților;
- numărul copiilor (din nucleele familiale);
- numărul persoanelor întreținute;
- numărul copiilor întreținuți, indiferent de vârstă, precum și al celor sub 25 ani (din nucleele care alcătuiesc gospodăriile familiale).

Au fost considerate ***persoane întreținute*** (respectiv copii întreținuți) persoanele a căror situație economică la recensământ era de persoană inactivă cu situația de: elev/student, casnică, întreținut de altă persoană, întreținut de stat sau de organizații private.

Modul de ocupare a
locuinței

După ***modul de ocupare a locuinței***, gospodăriile din locuințe se împart în:

- gospodării care ocupă locuința *în exclusivitate* (o singură gospodărie în locuință);
- gospodării care ocupă locuința *în comun* (mai mult de o gospodărie în locuință).

În unele tabele în numărul camerelor s-au inclus și bucătăriile a căror suprafață era mai mare de 4 mp.

INDICATORI DERIVAȚI utilizați în tabelele din acest volum

CLĂDIRI

- Numărul mediu de locuințe pe o clădire =
$$\frac{\text{Numărul locuințelor}}{\text{Numărul clădirilor în care se află locuințe}}$$
- Numărul mediu de camere pe o clădire =
$$\frac{\text{Numărul camerelor de locuit} + \text{Numărul camerelor utilizate în scopuri profesionale, comerciale etc.}}{\text{Numărul clădirilor în care se află locuințe}}$$
- Suprafața medie pe o clădire =
$$\frac{\text{Suprafața camerelor de locuit} + \text{Suprafața camerelor utilizate în scopuri profesionale, comerciale etc.}}{\text{Numărul clădirilor în care se află locuințe}}$$

LOCUINȚE

- Numărul gospodăriilor pe o locuință =
$$\frac{\text{Numărul gospodăriilor din locuințe}}{\text{Numărul locuințelor}}$$
- Suprafața camerelor de locuit pe o locuință =
$$\frac{\text{Suprafața camerelor de locuit din locuințe}}{\text{Numărul locuințelor}}$$
- Suprafața camerelor de locuit pe o persoană =
$$\frac{\text{Suprafața camerelor de locuit din locuințe}}{\text{Numărul persoanelor din locuințe}}$$
- Numărul persoanelor pe o cameră de locuit =
$$\frac{\text{Numărul persoanelor din locuințe}}{\text{Numărul camerelor de locuit din locuințe}}$$
- Numărul camerelor de locuit pe o locuință =
$$\frac{\text{Numărul camerelor de locuit din locuințe}}{\text{Numărul locuințelor}}$$